

РЕШЕНИЕ

№ 3875

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1744** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. С. К. чрез процесуалния си представител адв. А. срещу Решение от 12.11.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 133-ти състав, постановено по АНХД № 10747 по описа за 2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3639228, издаден от СДВР. С потвърдения ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касаторът е наложено административно наказание "глоба", в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора съдебното решение е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, доколкото

обективно не са изследвани всички обстоятелства относими към ангажиране на наказателната отговорност, не е изяснено мястото на извършване на нарушението, протоколът по чл. 10 ал.1 от Наредба № 81213-532/12.05.2015г. не съдържа всички реквизити, поради което не следва да се приема за редовен документ, не се разчита номер и дата на протокола, налице е разминаване на мястото на контрол с посоченото място на извършване на нарушението, приложената снимка не съдържа задължителни реквизити-уникален идентификационен номер, не е изяснено кое е лицето подписало протокола, липсва номера на първото и последното нарушение, в него са налични задрасквания, СРС не е изискал и приложил исканите от страната доказателства, не е установена техническата изправност на замерващото средство, дали лицето извършващо проверката е оправомощено, № на камерата и № на видеоклипа съвпадат, което е нарушение на Наредбата, не е представен видеоклип, не е отчетен допустимия толеранс, което също е нарушение на Наредбата, не са представени доказателства за метода на измерване на скоростта, не е изяснен спазен ли и е срокът по чл. 34 от ЗАНН, връчването на фиша е в нарушение на закона. Моли се за отмяна на съдебното решение, и отмянана ЕФ. Претендира разноски.

Ответникът СДВР в писмен отговор изразява становище по касационната жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII -ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че съгласно запис от техническо средство ARH CAM S1 с № 11743с7 на 02.09.2020 г., в 12: 13 часа, в [населено място], по [улица], по моста „Захарна фабрика“ , с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, лек автомобил марка "Т. К. " с регистрационен [рег.номер на МПС] , нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП като вместо с разрешена скорост от 50 км/ч се е движил със скорост от 71 км/ч /при измерена скорост от 74 км/ч и приспаднат толеранс от 3%/ и по този начин превишил разрешената скорост с 21 км/ч. Въз основа на видеоматериала СДВР издал електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3939228, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на С. С. К. била наложена глоба в размер на 100 лв.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на

правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП административно нарушение - глоба в размер на 100 лв.

Настоящият състав намира обжалваното решение на районния съд за правилно и обосновано. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Противно на твърденията на касатора, не се установяват пороци в административнопроизводствената дейност на органа от такъв характер, че да е опорочено по съществен начин производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето.

Неоснователни са възраженията на касаторката, че съдът не се е произнесъл по направеното възражение за нарушение на чл. 34 от ЗАНН. По отношение на формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронните фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, тъй като правилата за това се съдържат в специалния закон – ЗДвП. Законодателят е установил облекчена форма и процедура по издаване на ЕФ в разпоредбите на чл. 189, ал. 4-12 от ЗДвП, при която не се съставя акт за установяване на административно нарушение (АУАН). По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Законоустановените реквизите на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е логично предвид установяването му с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП. Съгласно пар. 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. В случая автоматичното заснемане е осъществено на 02.09.2020 г., която е единствената релевантна дата за изтичане на срока по чл. 80,

ал. 1, т. 5, вр. чл. 81, ал. 3 НК. При липса на основание за съставяне на АУАН са неприложими сроковете по чл. 34 ЗАНН, а възпроизвеждането на електронното изявление (снимка на МПС с рег. [рег.номер на МПС]) на хартиен носител за целите на съдебния процес е ирелевантно. Връчването на ЕФ няма отношение към неговата законосъобразност, а към упражняване правото на защита, което е сторено.

Налице е значителна съдебна практика и в подкрепа на застъпваното от настоящия касационен състав становище, напр.: Решение от 15.07.2019 г. по кнахд № 162/2019 г. на Русенския административен съд, Решение № 1984 от 13.04.2020 г. по кнахд № 1355/2020 г. на АССГ, Решение № 6196 от 09.11.2020 г. по кнахд № 6434/2020 г. на АССГ, Решение № 7369 от 09.11.2019 г. по кнахд № 10613/2019 г. на АССГ, Решение № 6170 от 29.10.2021 г. по кнахд № 5667/2021 г. на АССГ: "Административнонаказателно производство е започнало със съставянето на електронния фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, т. е., с това се образува и административнонаказателно производство. Както се изложи по-горе съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се издава АУАН или НП, т. е., с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това и двете разпоредби на чл. 34 ЗАНН не намират приложение в конкретния случай".

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARN CAM S1 за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип.

В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Правилно районният съд е приел, че от събраните доказателства се установява по безспорен начин, че на 02.09.2020г. в [населено място] е извършено процесното нарушение. Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП водач, който превиши максималната скорост в населено място с от 21 до 30 km/h – се предвижда глоба 100 лв. Следователно деянието правилно е квалифицирано като нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП и законосъобразно е наложено предвиденото в същата норма

административно наказание - глоба в размер на 100 лв.

Протоколът за използване на АТСС е с посочен регистрационен номер, системата е индивидуализирана, мястото на контрол също, посоката на движение на контролираните автомобили, начало и край на работа, брой нарушения, лице проверило и разположило системата, снимка на средството. По делото е представена снимка на движещия се автомобил, с идентификационен номер, с посочени G. координати на заснетото нарушение, дата на заснемане, скорост на движение- 74 км/ч. Представен е ежедневна форма на отчет. При тези фактически установявания съдът не споделя доводите на касатора за допуснати нарушения. Установена е техническата изправност на средството за което са приложени доказателства по делото, протоколът е подписан от началник отдел ИСИС, което е достатъчно за онагледяване на неговата компетентност и правомощие да извърши проверката.

Съдът не констатира твърдяното съвпадение на № на камерата и № на видеоклипа, допустимия толеранс е отчетен с издаването на ЕФ, представени са всички документи по преписката. Посоката на движение на процесния автомобил е идентична, независимо от разминаването в посочените улици. Подписалото протокола лице е М. П.- старши на наряда, който заедно със С. А. е бил на смяна със служебния автомобил по време на извършения контрол за спазване на скоростта, което е видно от ежедневна форма на отчет.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане разноски по реда на АПК. На основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноски следва да бъдат възложени на касатора. Мотивиран от горното,

Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20126689 от 28.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав, постановено по анхд № 3354 по описа за 2021 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ОСЪЖДА С. С. К. да заплати на СДВР сумата от 80/ осемдесет/ лв. разноски по делото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.